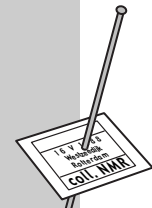

Van krantenkoppen en cultuurknijpers

JELLE W.F. REUMER

[Column]

Er zijn van die krantenkoppen die onmiddellijk je aandacht trekken. Soms in zo'n hevige mate dat ik de verleiding niet kan weerstaan om het berichtje uit te knippen en even te bewaren. Het gaat dan om iets buitengewoon navrants, grappigs of zieligs meestal. De oogst van de laatste maand: *'Rollator wordt hondje fataal'* (over een hondje dat verdronk doordat de rollator waaraan hij zat vastgebonden in het water viel), *'Mensenhoofd in maag kabeljauw'* (over een kabeljauw van 44 kilo die bij het fileren een los mannenhoofd in zijn maag bleek te hebben, vermoedelijk van een kort daarvoor overboord geslagen visser), en *'Broers en zussen mogen niet huwen'* (dat was altijd al zo, het ging erom dat dit nu ook bij het onlangs toegestane homohuwelijk niet mag, de uiterste consequentie van de behoefte om gelijkheid na te streven). In al hun navrantheid hebben zulke berichtjes ook iets humoristisch.

Minder lachwekkend is de politieke correctheid die nu in Nederland Cultuurland rondwaart. Ook een krantenkop: *'Staatssecretaris wil elite 'n lesje leren'*. Schijnbaar plotseling moeten de musea, de theaters en de gezelschappen zich met name richten op drie doelgroepen: jongeren, allochtonen en laaggeschoolden. Liefst, vermoed ik, in combinatie (de jonge allochtone laaggeschoolde, de allochtone laaggeschoolde jongere, of de laaggeschoolde jonge allochtoon). Musea en gezelschappen die daar niet zeer expliciet aan doen lopen financiële risico's, want de politieke cor-

rectheid wordt door de staatssecretaris gedecreteerd en door de Raad voor Cultuur bewaakt.

Het is een schijnvertoning. Al jaren wordt er beweerd dat we een 'allochtonen-probleem' hebben in de culturele sector, omdat de doorsnee allochtoon (en zeker de laaggeschoolde jongere) niet in Boijmans komt, niet naar het Gergjev-festival gaat en ook niet naar de familievoorstelling van het RO-theater. Dat klopt inderdaad, daar komen ze niet. En dat is helemaal niet erg, hooguit een beetje jammer. Ik wil daar graag twee stellingen tegenoverstellen. Ten eerste: er is geen allochtonen-probleem maar wel een laaggeschoolden-probleem. Ten tweede: het is geld weggooien om daar op korte termijn veel aan te willen veranderen. En op de lange termijn verandert het vanzelf.

Wie gaan er naar musea, naar Gergjev en naar het theater? Dat zijn de beter opgeleiden, mensen met een zekere emotionele, spirituele, culturele, literaire, muzikale, (etc.) interesse. Dat heeft niets te maken met huidskleur, geboorteland, vluchteling A of B-status of anderszins. Sterker nog: wie beweert dat bepaalde bevolkingsgroepen van de musea wegblijven omdat ze allochtoon zijn, discrimineert op een meer dan vreselijke wijze. Bepaalde bevolkingsgroepen blijven weg uit de musea omdat ze er - door een gebrekkige opleiding, door een weinig-stimulerende schooltijd, door een bepaalde sociale context of 1001 andere oorzaken - niet de interesse voor hebben. Dat kunnen toevallig allochtonen zijn, maar

de gemiddelde Nederlandse laagopgeleide zie je er ook niet. Die hebben hun eigen vermaak: het café, de camping, de voetbalkantine en de soap. Ze gaan wel naar de dierentuin, naar de Efteling en naar het strand. Daar is allemaal niets mis mee.

Omgekeerd geldt hetzelfde: veel mensen komen nooit in een buurt-café, in een voetbalstadion of bij een bingo-avond. Moet er nu persé beleid worden ontwikkeld om deze mensen naar het café en de tribune te lokken? Moet daar ook geld voor worden uitgetrokken? Moeten de betaald-voetbalclubs strafkorting krijgen omdat de gemiddelde Kralingse mevrouw er nooit op de sta-tribune komt? Nee natuurlijk! Maar als het aan de huidige cultuurknijpers ligt is het omgekeerde wél het geval.

Tot slot nog dit: er komen veel schoolklassen in het Natuurmuseum. Meestal zijn dat Rotterdamse schoolklassen. De meeste Rotterdamse schoolklassen bestaan voor meer dan 50 % uit leerlingen van zogenaamde allochtone herkomst. Als het aan 'Den Haag' ligt dan moeten wij in ons beleidsplan opnemen dat wij veel schoolklassen willen binnenhalen en vooral ook veel allochtonen. Als 'Den Haag' eens in het museum zou komen kijken wanneer er weer een schoolklas een speurtocht doet, dan zou men zien dat men de voeling met de gewone dagelijkse museumpraktijk volledig kwijt is. Kennelijk gaat het nog altijd meer om fraaie woorden in een beleidsplan dan om wat er werkelijk gebeurt.[]